

Jeg synes faktisk, det er overordentlig prisværdigt, at der gøres tiltag omkring netop dette spørgsmål. Men ikke desto mindre mener vi altså, at den måde, man har fundet en løsning på her, ikke er den optimale. Det bør kunne gøres bedre uden den virkning for de små aktionærer, som forslaget her lægger op til.

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at regeringen gerne ser skatterne nedbragt og for den sags skyld også på kapitalindkomst. Regeringen vil imidlertid nedsætte skatten på arbejde som det første og den højeste prioritet.

Regeringen ser med sympati på de foreslåede nedsættelser og er enige i, at de vil have gavnlige virkninger på f.eks. opsparingen, men skattelettelser vil efter vores opfattelse have en endnu større gavnlige effekt, hvis de målrettes nedsættelsen af skat på arbejde for almindelige mennesker.

Vi vender os altså imod de foreslåede stramminger og må anbefale, at beslutningsforslaget afvises. Selv om regeringen afviser forslaget fra Det Radikale Venstre, tror jeg, at vi, altså regeringen og Det Radikale Venstre, på mange punkter er enige om de helt overordnede problemer med de danske skatter, nemlig at skatterne er så høje, at de skaber en mængde forvridding. De høje skatter giver også ofte anledning til, at man må lave indviklede regler. Vi er således fælles om, at vi bør have lavere satser og mindre indviklede regler.

Selv om vi er enige om, hvad der er hovedproblemet, er vi altså ikke helt enige om, hvordan problemet skal løses. Regeringen finder, at man skal undgå at lave problemerne større ved skatteforhøjelser, og at man, i takt med at der bliver råd hertil, bør nedsætte skatterne og først dér, hvor skatterne gør størst skade.

Det Radikale Venstre tror, at man kan skyde genvej ved at foretage skatteomlægninger, hvor skattnedsættelser bliver finansieret af skatteforhøjelser. Men når forhøjelserne er blevet gennemført, så finder man ofte ud af, at nu er det den forhøjede skat, der giver problemerne, og så sætter man den ned igen, mens man forøger en tredje skat. Frem og tilbage er som bekendt lige langt. Regeringen tror derfor ikke på, at skatteomlægninger, hvor f.eks. erhvervene pålægges nye byrder, er løsningen, men går ind for ægte skattereformer eller justeringer, altså nedsættelse af skatterne, når der er råd til det.

Under en af de tidligere regerings skatteomlægninger blev der bl.a. gennemført en lempelse af afskrivningsreglerne for bygninger.

Lempelsen var begrundet i, at reglerne før var for restriktive. For mange erhvervsbygninger gælder det, at deres værdi forringes væsentlig hurtigere end den tekniske nedslidning, og de daværende afskrivningsregler for bygninger blev derfor lempet, så det for færre erhvervsbygninger gjaldt, at de skattemæssige afskrivninger skete langsommere end den faktiske værdiforringelse.

Med Det Radikale Venstres forslag forringer man afskrivningsreglerne igen. Regeringen kan ikke acceptere, at man belaster virksomhedernes omkostninger med dårligere afskrivningsregler.

Med Det Radikale Venstres forslag om fjernelse af formuegrænsen for aktieindkomst tilstræbes en forenkling af reglerne, og det hilser jeg naturligvis velkommen. Det arbejder vi også for i regeringen. Men jeg håber, at vi kan finde en løsning, hvor man kan forenkle reglerne uden unødigt at udskrive nye skatter.

Lad mig til sidst understrege, at regeringen og jeg selv er imod B 28 – også selv om vi i regeringen mener, at der er mange gode intentioner i det; det skal jeg ikke lægge skjul på – fordi jeg er modstander af at øge erhvervslivets omkostninger gennem stramminger af afskrivningsreglerne.

Kl. 16.55

Regeringen finder, at man kan opnå forenklinger på en mere hensigtsmæssig måde, og vi arbejder nu på at reducere skatterne på arbejde. Det er vores førsteprioritet.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg har svært ved at forstå, hvordan skatteministeren kan komme frem til, at der her set fra borgerens synsvinkel i bund og grund bare skulle være tale om en omlægning. Der er jo tale om en nettolettelse på over 2 mia. kr.

Vi finder så pengene hos erhvervslivet – det er rigtigt nok – men det er mest ud fra en tankegang om, at det er de færreste bygninger, som er nedskrevet fuldstændigt eller er fuldstændig uden værdi efter 20 år. Det tror jeg da de fleste kunne være enige i er tilfældet.

Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge skatteministeren om, er, om skatteministeren er enig med en af regeringspartiernes ordførere, nemlig fru Gitte Seeberg, som har udtalt, at der ingen tvivl er om, at der skal ske en markant skatteforenkling på det her område, for som reglerne er i dag, er det stort set kun revisorerne, der kan finde ud af dem.